

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства захисту довкілля
та природних ресурсів України

_____ 20__ року № _____

**Порядок та умови страхування ризиків при промисловій
розробці родовищ нафти і газу**

1. Страхування відповідальності за класом страхування 13, визначеним статтею 4 Закону України «Про страхування», під час промислової розробки родовищ нафти і газу у випадках, передбачених Законом України «Про нафту і газ» (далі – страхування відповідальності), проводиться з метою забезпечення відшкодування шкоди, заподіяної страхувальником навколишньому природному середовищу у зв'язку з аварією чи технічними неполадками при розробці нафтогазового родовища, а також державному майну, що було надане в користування, протягом строку промислової розробки родовищ нафти і газу.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

аварія - небезпечна подія техногенного характеру, що сталася під час промислової розробки родовищ нафти і газу та спричинила ураження, травмування населення або створює на об'єкті чи окремій території загрозу життю або здоров'ю населення та призводить до руйнування будівель, споруд, обладнання і транспортних засобів, порушення виробничого або транспортного процесу чи спричиняє наднормативні, аварійні викиди забруднювальних речовин та інший шкідливий вплив на навколишнє природне середовище;

технічні неполадки - непередбачений вихід з ладу обладнання, яке використовується під час промислової розробки родовищ нафти і газу, внаслідок

якого заподіяна шкода навколишньому природному середовищу, що не спричинений аварією та обумовлений:

енергетичним перевантаженням, перегрівом, вібрацією;

дією електроенергії у вигляді короткого замикання електричного струму, перевантаження електромережі, зниженням напруги;

дією низьких температур;

гідравлічним ударом або нестачею рідини в котлах, парогенераторах, інших апаратах, що працюють за допомогою пари або рідини;

розривом тросів і ланцюгів.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України «Про нафту і газ» та «Про страхування».

3. Суб'єктами страхування відповідальності є:

1) страхувальник - суб'єкт господарювання, який уклав зі страховиком договір страхування або є страхувальником відповідно до законодавства, та здійснює промислову розробку родовищ нафти і газу відповідно до спеціальних дозволів на користування нафтогазоносними надрами;

2) страховик - фінансова установа або філія страховика-нерезидента, яка отримала в установленому порядку ліцензію на здійснення діяльності з прямого страхування за класом страхування 13;

3) треті особи - фізичні та юридичні особи, яким заподіяна пряма шкода страхувальником внаслідок аварій чи технічних неполадок та/або пошкодження державного майна, що було надане в користування, протягом строку промислової розробки родовищ нафти і газу.

4. Предметом договору страхування відповідальності є передача страхувальником за плату ризику, пов'язаного з відшкодуванням шкоди, заподіяної страхувальником навколишньому природному середовищу внаслідок аварій чи технічних неполадок, а також державному майну, що було надане в користування, протягом строку промислової розробки родовищ нафти і газу, страховику на умовах, визначених договором страхування.

5. Страхувими ризиками є певні події, на випадок яких проводиться страхування та у разі настання яких виникає ризик заподіяння шкоди навколишньому природному середовищу внаслідок аварій чи технічних неполадок та/або пошкодження державного майна, що було надане в користування, протягом строку промислової розробки родовищ нафти і газу.

6. Страхувим випадком є певна подія, внаслідок якої у страхувальника виникає обов'язок щодо відшкодування шкоди, заподіяної навколишньому природному середовищу у зв'язку з аварією чи технічними неполадками та/або державному майну, що було надане в користування, протягом строку промислової розробки родовищ нафти і газу, за умови, що подія, яка призвела до заподіяння такої шкоди, сталася в період дії договору страхування відповідальності (окрім випадків визначення у договорі страхування ретроактивної дати) та встановлено причинно-наслідковий зв'язок між заподіянням такої шкоди та діяльністю страхувальника з промислової розробки родовищ нафти і газу.

7. У договорі страхування відповідальності може визначатись ретроактивна дата. У такому випадку у страховика виникає обов'язок здійснити страхову виплату, якщо події, що призвели до настання страхового випадку, виникли після ретроактивної дати.

8. Не визнаються страховими випадками події, що сталися внаслідок:

війни, воєнних дій, громадянської війни, бунту, повстання, революції, протиправного захоплення влади, страйку, локауту, терористичних та інших подібних дій;

впливу іонізуючого випромінювання та радіаційного впливу;

наявності дефектів майна, відомих або таких, що мали бути відомі страхувальнику на момент укладення договору страхування відповідальності та про які не було повідомлено страховику під час укладення зазначеного договору;

псування (корозії, гниття, зносу, окислювання, бродіння) предметів (устаткування, матеріалів, речовин), що використовуються в технологічному процесі, яке мало бути, але не було враховане під час їх використання та про яке не було повідомлено страховику під час укладення договору страхування відповідальності;

самозапалення та інших природних властивостей окремих предметів, які мали бути, але не були враховані під час їх використання та про які не було повідомлено страховику під час укладення договору страхування відповідальності;

стихійного лиха;

самовільного користування надрами;

проведення робіт без затвердженої в установленому законодавством порядку технічної документації (проектів, паспортів тощо) або з порушенням її вимог;

порушення умов та правил діяльності, що передбачені відповідним спеціальним дозволом на користування нафтогазоносними надрами та угодою про умови користування родовищем нафти і газу, норм безпеки.

9. У разі настання події, що має ознаки страхового випадку, страхувальник повинен протягом двох робочих днів після того, як про неї стало відомо, письмово повідомити страховика про подію, її характер, попередньо встановлені причини, орієнтовний розмір збитків та вжиті заходи щодо зменшення їх розміру.

10. Страхова сума за одним договором страхування відповідальності становить:

у разі коли обсяг видобутку страхувальником на рік становить більш як 100 млн. куб. метрів газу або 15 тис. тонн нафти та газового конденсату, - 10000000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян на момент визначення її конкретного розміру;

у разі коли обсяг видобутку страхувальником на рік становить від 20 млн. куб. метрів газу або 3 тис. тонн нафти та газового конденсату до 100 млн. куб. метрів газу або 15 тис. тонн нафти та газового конденсату, - 6000000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян на момент визначення її конкретного розміру;

у разі коли обсяг видобутку страхувальником на рік становить менш як 20 млн. куб. метрів газу або 3 тис. тонн нафти та газового конденсату, - 4000000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян на момент визначення її конкретного розміру.

11. Страхові тарифи за договорами страхування відповідальності обчислюються страховиком математичними, статистичними та/або економічними методами з урахуванням статистики настання страхових випадків та ймовірного розміру збитків, характеристик об'єкта страхування, розміру франшизи та інших умов страхування відповідно до методики розрахунку страхових тарифів страховика.

Розмір страхової премії, яка підлягає внесенню згідно з договором страхування відповідальності, визначається шляхом множення страхової суми за договором страхування відповідальності на визначений страховий тариф.

Страхова премія вноситься одноразово у строки, визначені договором страхування відповідальності. Днем внесення страхової премії є день надходження коштів на рахунок страховика.

12. У разі настання страхового випадку щодо заподіяння шкоди навколишньому природному середовищу та пошкодження державного майна, що було надане в користування, протягом строку промислової розробки родовищ нафти і газу страхове відшкодування здійснюється у такому розмірі:

за заподіяння шкоди навколишньому природному середовищу внаслідок аварії чи технічних неполадок - у межах 50 відсотків розміру страхової суми за одним страховим випадком;

за пошкодження державного майна, що було надане в користування, протягом строку промислової розробки родовищ нафти і газу - у межах 50 відсотків розміру страхової суми за одним страховим випадком.

У разі настання страхового випадку щодо заподіяння шкоди навколишньому природному середовищу або пошкодженні державного майна, що було надане в користування, протягом строку промислової розробки родовищ нафти і газу страхове відшкодування здійснюється у межах розміру страхової суми за одним страховим випадком.

Сума страхового відшкодування не повинна перевищувати розміру прямого збитку, якого зазнала третя особа.

Безумовна франшиза за кожним страховим випадком щодо заподіяння шкоди навколишньому природному середовищу встановлюється у розмірі,

передбаченому договором страхування відповідальності, але не більше 0,5 відсотка розміру страхової суми за таким договором.

13. Договір страхування відповідальності укладається у письмовій формі строком на один рік.

14. Під час укладення договору страхування відповідальності страхувальник зобов'язаний подати страховику необхідну інформацію про відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику (визначення ймовірності та вірогідності настання страхового випадку і розміру можливих збитків), та/або надати йому іншу інформацію, що має істотне значення для прийняття страховиком рішення про укладення договору страхування, у тому числі про наявність страхового інтересу, та/або про розмір страхової премії за договором страхування.

15. Для отримання страхового відшкодування страхувальник подає страховику заяву про виплату страхового відшкодування у зв'язку із настанням страхового випадку, до якої додаються копії:

1) договору страхування відповідальності;

2) документів, що підтверджують факт та обставини настання страхового випадку і розмір заподіяної шкоди (збитку).

16. Страховик здійснює виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування відповідальності на підставі заяви, поданої страхувальником (його правонаступником або третіми особами, визначеними договором страхування) згідно з пунктом 15 цього Порядку, та рішення про визнання випадку страховим та здійснення страхової виплати (страхового акта, що складається страховиком або уповноваженою ним особою у формі, визначеній страховиком).

Рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування страховик повинен прийняти протягом 15 робочих днів з дати надходження необхідних документів.

Страховик здійснює виплату страхового відшкодування протягом 10 робочих днів з дати прийняття рішення про його виплату.

Про відмову у виплаті страхового відшкодування страховик письмово повідомляє страхувальника протягом трьох робочих днів з дати прийняття відповідного рішення з обґрунтуванням причини такої відмови.

17. Страховик має право відмовити у здійсненні страхового відшкодування у випадках, передбачених частиною першою статті 104 Закону України «Про страхування».

Відмову страховика у здійсненні страхового відшкодування може бути оскаржено страхувальником у судовому порядку.

18. Дія договору страхування відповідальності припиняється та договір втрачає чинність за згодою сторін, а також у випадках, передбачених статтею 105 Закону України «Про страхування» і договором страхування відповідальності.

19. Спори, що виникають при страхуванні відповідальності вирішуються у судовому порядку.

Начальник Управління кругової економіки та надзорництва

Юлія РАДЧЕНКО